Pregaria.cat

Entrada

L’agret

Per LauraR el dj., 11/07/2024 - 08:00

L'estiu és per a moltes persones sinònim de vacances. Un període de descans merescut en el qual solem seguir el nostre propi natural fent el que ens agrada i evitant allò que ens és contrari. Un deixar-se portar necessari que té efectes reparadors per a la salut del cos i de la ment i que, no obstant això, pot no ajudar-nos si en fem d'ell un absolut.

Perquè el que la vida de cada dia ens porta, en vacances o fora d'elles, són coses que sintonitzen amb el nostre tarannà i altres que van a contrapèl.

Així que si volem únicament seguir la nostra idiosincràsia, apartant de nosaltres el que ens és antagònic, bé siguin persones, tasques, o actituds etc. el resultat és que estem encongint la vida, i el que és pitjor, com estem gaudint pensem que la vivim "in full".

No es tracta d'espatllar-se l'estiueig o d'esforçar-se voluntariosament suportant estoicament el fet advers, sinó de mirar-lo diferentment i aprofitar així totes les oportunitats que la vida ens dona per créixer. En aquest sentit podem aprendre de l'Oxalis pes-caprae, herba cespitosa coneguda a Catalunya, entre altres noms com agret, avellaneta o fel i vinagre.

L'agret, és una herba perenne i rèptil. Normalment, la seva presència preocupa perquè envaeix els camps minvant el rendiment dels arbres i inhibint el desenvolupament d'altres llavors. Té també uns avantatges, millora la porositat de la superfície, la retenció d'aigua; aporta matèria orgànica al sòl, l'estabilitza. A banda d'avantatges i inconvenients, l'agret és un termòmetre del que li succeeix al sòl, ja que creix en terrenys acidificats. En informar de la qualitat del terreny permet prendre mesures per a equilibrar el ph. Sense l'aparició de l'agret es desconeixeria.

La planta, llavors, és bona? és dolenta? Depèn del tipus de conreu, però el que és rellevant és el ser signe revelador de les propietats del sòl.

I això és aplicable a les petites contrarietats que sorgeixen quan ens disposem a gaudir dels dies estivals de descans. Si el que ens demana sortir del nostre jo ho vivim com a adversitat i ens desestabilitza, recordem-nos de l'agret: aquest sentiment és termòmetre de la qualitat de la nostra terra personal, ens convida a posar remei a la seva acidesa. Sense ell desconeixeríem una part de la nostra realitat personal.

En totes les coses que succeeixen, estiu inclòs, està Déu treballant per al nostre bé. Com deia Jesús "El meu Pare contínua treballant, i jo també treballo" (Jn.5, 15) No deixem de treballar tampoc nosaltres aprofitant els senyals que ens mantenen oberts a l'amplitud de la vida.